

Πολύγυρος

Απάνου στη τρ'ανταφυλλιά

Απάνου στη, μαύρα μου μάτια,
απάνου στην τρ'ανταφυλλιά,
χτίζει ν-η πέρδικα φωλιά.

Χτίζει ν-η πέρδικα, μαύρα μου μάτια,
χτίζει ν-η πέρδικα φωλιά,
συμπαινοβγαίνουν τα πουλιά.

Συμπαινοβγαί, μαύρα μου μάτια,
συμπαινοβγαίνουν τα πουλιά,
κι σειέται η τρ'ανταφυλλιά.

Κι σειέται η, μαύρα μου μάτια,
κι σειέται η τρ'ανταφυλλιά,
κι πέφτουν τα τριαντάφυλλα.

Κι πέφτουν τα, μαύρα μου μάτια,
κι πέφτουν τα τρ'αντάφυλλα,
κι 'γώ λιγνός τα μάζιβα.

Κι εγώ λιγνός, μαύρα μου μάτια,
κι εγώ λιγνός τα μάζιβα,
κι στου μαντήλι μ' τα 'δινα.

Κι στου μαντή, μαύρα μου μάτια,
κι στου μαντήλι μ' τα 'δινα,
κι στην αγάπη μ' τα 'στελνα.

Κι στην αγά, μαύρα μου μάτια,
κι στην αγάπη μ' τα 'στιλνα,
αγάπη μ' χιριτήσματα,
σταφύλια με τα κλίματα.

Κόρη μι παρήγγειλε

Κόρη μι παρήγγειλε, να πάου του βράδου,
μα ιγώ βαριάκουσα, πάησα του γιόμα.
Τα παραθυρούδια της, φιγγουβουλούσαν,
τα πριστιρούδια της, δίχους νιράκι.
-Πριστιρούδια μου, που πάει η κυρά σας;
-Κυρά μ' δεν ειν' ιδώ πάησι στη βρύση,
πάει για να πιεί νιρό κι να γιουμίσει.

Ενας κουντός κουντούτσικος

Ενας κουντός μωρέ, κουντούτσικος,
κουντός κι μ' ένα χέρι, χρυσό μου πριστέρι.
Που πιλικάει μωρέ, τα μάρμαρα,
μι του ζιρβί του χέρι, χρυσό μου πριστέρι.

Ενα πουλί μωρέ, τον ρώτησι,

κάποιο πουλί του λέει, χρυσό μου περιστέρι
-Κουντέ μου που ν' μωρέ, του χέρι σου,
κι πιλικάς μι το 'να, γειτόνισσα Τρυγόνα.

- Βασιλοπούλα μωρέ, φίλησα,
κι μ' έκουψαν το χέρι, χρυσό μου περιστέρι.
Ας τη φιλούσ' ακόμα μια φουρά,
κι ας μ' έκουβαν κι τ' άλλου, γειτόνισσα Κρουστάλλου.

Πέντι πιδιά Πουλυγυρνά

Πεντί πιδιά Πουλυγυρνά,
αλέ κι τέσσιρα Νικητιανά.
Κι τρία Καλυβιώτικα,
αλέ στουν Ισβουρου ανέβηναν.

Ανέβηναν κατέβηναν,
να δγιουν τις Ισβουριώτισσις.
Του ποια είν' η άσπρη κι η καλή,
του ποια είν' η ουμουρφότιρη.

Καμιά κι δεν τους άρισι,
μόν' η Παπαγιουργάκινα.
Απού φουρεί τουν αλατζιά,
που 'χει τα ξάρια τα πουλλά.,
που 'χει τα ξαρουμέταξα.

- Μαρή Παπαγιουργάκινα,
μαρή ψηλά που ντύνισι,
κι χάμηλα που ζώνισι.
Για χώρησι τουν, τουν παπά,
κι πάρ' ιμένα τουν αγά.

- Πώς να χουρίσου τουν παπά
να πάρου ισένα τουν αγά;
Που 'νι παπάς κι ντρέπουμι
τούρκισσα ιγώ δε γένουμι,
κι στου τζιαμί δεν προσκυνώ,
τουν τούρκου δεν τουν αγαπώ.

Ιερισσός

Είνι βδουμάδα πάνι δυο

Είνι βδουμάδα πάνι δυο, την αγαπώ διν είδια,
κι 'ψες την είδια στο χουρό κι στο χουρό χουρεύει.
Μαρή νερατζομάγουλη κι γαϊτανοφρυδούδα,
Που 'σαν εχτές, που σαν προχτές κι 'γω σι καρτιρούσα.

Ασπρα μου περιστέρια

Ασπρα μου περιστέρια, μαύρα μου πουλιά,
(v) εκεί ψηλά π' πετάτε και διαβαίνετε,
για κοντοκαρτερέστε, χαμηλώσετε,

να γράψω ένα γράμμα, μια φιλή γραφή,
να στείλω στην αγάπη μ' να μην καρτερεί.
Θέλει τα μαύρα, ας βάνει, θέλει, ας παντρευτεί.
Θέλει καλόγρια ας γένει, να ρασοφορεί.
(ν) Εδώ στον τόπο που 'ρθα, εδώ θα παντρευτώ,
θα πάρω ένα κοράσι δεκαοχτώ χρονώ.

(μάγισσας θυγατέρα, μάγισσας παιδί,
μαγεύει τα καράβια και δεν αρμενούν,
μαγεύει τις θάλασσες και δεν κυματούν,
εμάγεψε και μένα, δεν μπορώ να 'ρθώ.
Όταν κινήσω να 'ρθω, χιονια και νερά,
κι όταν γυρίζω πίσω, ήλιος, ξαστεριά.)

Καγκελευτός

(N)' ακούσ' ισύ- (ν)' ακούσ' ισύ- (ν)' ακούσ' ισύ προυτουσυρτή,
(ν)' ακούσ' ισύ προυτουσυρτή κ' ισύ προυτουκαγκελευτή.
Κ' ισύ προυτουκαγκελευτή για βεργολύγα το χουρό,
για βεργολύγα το χουρό, για βεργοκαγκελεψέ τον.
Να 'διώ ψηλές, να 'διώ λιγνές, να 'διώ την κόρη π' αγαπώ,
του ποιος κρατεί το χέρι της, του ποιος την αρραβώνα της.
Ενας εχθρός του γείτονας, ας του κρατεί κι ας χαίριτι,
ν' ως την απάνω Κυριακή, κι ως ν' αρραβωνιαστούμι.